

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

07 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 179/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Мішина М.І.,

членів Комісії: Василенка А.В., Гладія С.В.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Рябішина Андрія Олександровича на зайняття вакантної посади судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду у межах конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду:

- у Касаційному адміністративному суді – 26 посад;
- у Касаційному господарському суді – 16 посад;
- у Касаційному кримінальному суді – 13 посад;
- у Касаційному цивільному суді – 23 посади.

Рябішин А.О. 05 вересня 2018 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Комісією 02 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 53/вс-18, зокрема, про допуск Рябішина А.О. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посади суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання у межах конкурсу на зайняття 13 вакантних посад суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду 171 кандидата, зокрема Рябішина А.О.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді

(кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Рябішин А.О. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 77,25 бала, і згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 його допущено до виконання практичного завдання під час іспиту в межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат набрав 70 балів та згідно з рішенням Комісії від 29 грудня 2018 року № 330/зп-18 його допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Згідно з положеннями статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі – Положення) визначено що, під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі – Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди стосовно такого судді (кандидата на посаду судді).

У разі недотримання Громадською радою доброчесності строку, визначеного абзацом третім підпункту 4.10.1 пункту 4.10 Регламенту, питання щодо розгляду матеріалів, вирішується Комісією у складі колегії під час проведення засідання, про що ухвалюється протокольне рішення.

У порушення строку подання відповідно до підпункту 4.10.1 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Громадською радою доброчесності електронною поштою 29 січня 2019 року о 23 годині 50 хвилин надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Рябішина А.О.

критеріям доброчесності та професійної етики, зареєстрований 30 січня 2019 року, тобто за 8 днів до визначеної для кандидата на посаду судді дати співбесіди.

Комісією у складі колегиї під час проведення засідання ухвалено протокольне рішення про залишення без розгляду висновку про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Рябішина А.О. критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженого 29 січня 2019 року.

Із наявної інформації, яка міститься в суддівському досьє і в досьє кандидата на посаду судді вбачається, що у декларації родинних зв'язків за 2013-2017 роки кандидатом не зазначено дружини Рябішиної Л.М., яка була обрана депутатом Надержинщинської сільської ради Полтавського району Полтавської області на місцевих виборах 07 серпня 2016 року.

Частинами 1, 2 статті 61 Закону передбачено, що суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію родинних зв'язків за формою, що визначається Комісією. У декларації родинних зв'язків судді зазначаються прізвище, ім'я, по батькові судді, місце його роботи та займана посада; прізвища, імена, по батькові осіб, з якими у судді є родинні зв'язки, місця їх роботи (проходження служби), займані ними посади, якщо такі особи є або протягом останніх п'яти років були, зокрема, народними депутатами України, депутатами Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної, районної, міської, районної у місті, сільської, селищної ради.

Кандидат пояснив, що після обрання його дружини депутатом сільської ради ним вказувалася така інформація під час заповнення документів особової справи, а саме анкет судді апеляційного суду Полтавської області та Полтавського апеляційного суду. Стверджує, що не мав наміру умисно приховувати обставину, що дружина стала депутатом сільської ради в селищі, оскільки в цьому населеному пункті проживає тривалий час, його та його родину жителі знають. Враховуючи, що конкурс до новоствореного Верховного Суду відбувається з широким висвітленням у засобах масової інформації, вірогідним є припущення і про обізнаність щодо його участі у ньому, тому приховувати обставину, що дружина стала депутатом сільської ради є нелогічним та не відповідає дійсності.

Окрім того, в досьє кандидата міститься інформація Національного агентства з питань запобігання корупції, що кандидат допустив розбіжності у відомостях, поданих в електронній декларації за 2017 рік. Також під час дослідження інформації, яка міститься у суддівському досьє, вбачається допущення аналогічних помилок у питаннях майнового стану при заповненні паперових та електронних декларацій у 2014-2016 роках.

Зокрема, кандидат є власником земельної ділянки площею 0,2079 га для ведення особистого селянського господарства, набутої 02 лютого 2016 року та земельної ділянки площею 0,1409 га для будівництва і обслуговування житлового будинку, на яку 20 грудня 1994 року було видано державний акт на право приватної власності на землю. Обидві земельні ділянки розташовані в селі Божківське Полтавського району Полтавської області, межують одна з одною, а їхня загальна площа становить 0,3488 га.

Водночас у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання майнового характеру за 2014 рік кандидат вказав, що у його власності перебувають земельні ділянки площею 3000 кв.м, тобто меншою площею.

Також в деклараціях особи, уповноваженої на здійснення функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015-2017 роки кандидат вказав, що право власності на земельну ділянку площею 0,1409 га він набув 08 грудня 2014 року, коли зареєстрував відомості в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. Але ця інформація є некоректною, оскільки датою набуття кандидатом права власності на зазначену земельну ділянку слід вважати дату видачі йому відповідного державного акта на право приватної власності на землю, тобто 20 грудня 1994 року.

За даними Держреєстру речових прав на нерухоме майно кандидат є власником розташованого в селі Божківське Полтавського району Полтавської області садибного (індивідуального) житлового будинку загальною площею 150,1 кв.м, житловою площею 70,4 кв.м, складовими частинами якого є літня кухня, сарай, альтанка і вбиральня, а також господарські споруди (ворота, хвіртка тощо). У декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання майнового характеру за 2014 рік кандидат відобразив інформацію про цей садибний будинок, вказавши його загальну і житлову площі. Також кандидат зазначив і про право власності на інше нерухоме майно: чотири об'єкти площею 44,8 кв.м, 49,9 кв.м, 2,25 кв.м та 8,53 кв.м (сукупно – 105,48 кв.м).

У деклараціях за 2015-2017 роки кандидат зазначив, що він є власником не тільки житлового будинку площею 150 кв.м, але й інших господарських (присадибних) будівель площею 155 кв.м. Датою набуття всіх цих об'єктів нерухомості кандидат зазначив 06 січня 2015 року, а їхню сукупну площу - 305 кв.м. Водночас відомостями Державного реєстру речових прав на нерухоме майно не підтверджується наявність у власності кандидата об'єктів нерухомості такою площею.

Кандидат пояснив, що у 1994 році йому дійсно було виділено земельну ділянку площею 0,15 га, яку він приватизував та отримав державний акт старого зразка. У 1995 році рішенням Надержинщинської сільської ради Полтавського району додатково була виділена земельна ділянка поруч із попередньо виділеною, від якої відмовились її попередні власники. В період 2014-2016 років проводились роботи з об'єднання вказаних земельних ділянок. В результаті об'єднання були проведені повторні роботи з виготовлення технічної документації та реєстрація за різним цільовим призначенням, яка завершилась в січні 2016 року: 0,1409 га для будівництва індивідуального житлового будинку - 08 грудня 2014 року, кадастровий номер НОМЕР_1 та 0,2079 га для ведення сільського господарства - 29 січня 2016 року, кадастровий номер НОМЕР_2. Чому в реєстрі значиться старий державний акт за 1994 рік, йому невідомо, хоча й звертався з цього питання до землевпорядних організацій.

Стосовно декларування господарських будівель кандидат пояснив, що у 1994 році ним була отримана у власність шляхом приватизації земельна ділянка в селі Божківське Полтавського району Полтавської області, на якій в цьому ж році розпочато будівництво садибного будинку із господарськими будівлями (сарай, літня кухня, вбиральня, альтанка). Будівництво вказаного будинку завершилося в

2014 році і з кінця цього року до початку 2015 року вводилось в експлуатацію відповідно до вимог законодавства. Жодного судового рішення з цього приводу, тобто оформлення права власності судовим рішенням, не приймалось і не існує. Право власності на вказаний житловий будинок разом із господарськими будівлями зареєстровано 06 січня 2015 року. У паперовій декларації за 2014 рік, форма якої передбачала можливість власноручного викладення конкретної назви об'єктів, ним і було зазначено окремо вказані житловий будинок і господарські будівлі. Єдиною метою кандидат вважав найбільш повно викласти інформацію про своє майно. Господарські будівлі, які задекларовано у 2015-2017 роках, є частиною домоволодіння за адресою: село Божківське, Полтавський район, Полтавська область, АДРЕСА_1 і зазначено в технічному паспорті домоволодіння, право власності на яке набуто 06 січня 2015 року. Однак, оскільки в електронній декларації вимагається зазначення як вид об'єкта, що декларується, «житловий будинок», а не «домоволодіння», і площа саме житлового будинку кандидат окремо зазначив господарські будівлі з тим, щоб в декларації були більш конкретні, повні та достовірні відомості щодо об'єкта декларування та відповідно об'єму майна, що належить його родині. Стосовно розбіжності загальної площі житлового будинку 150,1 кв.м та 150 кв.м кандидат пояснив, що це звичайна технічна помилка, яку було допущено першого разу після реєстрації, а наступні декларації подано на підставі неї.

Під час співбесіди щодо набуття у приватну власність дочкою та зятем двох земельних ділянок площею по 0,15 га кожна у селі Божківське Полтавського району Полтавської області кандидат Рябішин А.О. пояснив, що його зять (чоловік доньки) набув право власності на земельну ділянку на підставі договору купівлі-продажу. Рішення про додаткове виділення дочці земельної ділянки приймалось у 2012-2013 роках і в цей період дружина не була депутатом селищної ради, участі у голосуванні не брала.

Що стосується рішення суду, за яким донька набула право власності на земельну ділянку, то у 2012-2013 роках вона отримала у власність земельну ділянку площею 0,15 га і залишилась частка земельної ділянки поблизу дороги. Ця ділянка сім'єю утримувалась з тим, щоб при дорозі був пристойний вигляд. Згодом вирішили отримати і цю ділянку. Питання щодо прийняття рішення судом вирішувалось представником землевпорядної організації, якій донькою була видана довіреність на оформлення права власності на земельні ділянки. Додатково кандидат пояснив, що вказані земельні ділянки розташовані в досить непрестижному місці за 20 км від м. Полтава, у звичайному селі, де немає жодної річки та інших водойм. Поруч є близько десяти земельних ділянок, які не обробляються їх власниками, заростають бур'янами, амброзією і ніхто не бажає їх придбати.

Пояснюючи обставини отримання позики у розмірі 100 000 грн від дружини начальника відділу обласної прокуратури Полтавської області кандидат зазначив, що вказана сума була отримана в борг у друзів та була вказана в е-декларації як істотні зміни майнового стану. Дійсно чоловіком особи, яка була позикодавцем, є його одногрупник по академії-начальник відділу статистики прокуратури Полтавської області, із яким вони жодним чином у службових справах не перетинаються. Ними у двох екземплярах укладено письмовий договір від

04 грудня 2017 року, а не звичайну⁶ розписку. Напередодні укладення договору сім'єю, яка надавала в борг вказану суму, знято гроші з банківського рахунка. Метою отримання позики було придбання майна дружиною, про яке вона прозвітувала шляхом заповнення декларації про істотні зміни майнового стану. Протягом 2018 року вказані фінансові зобов'язання виконані, а суму повернено частинами впродовж року.

Згідно з пунктом 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Дослідивши інформацію, яка міститься в матеріалах досьє, заслухавши доповідача, надані усні та письмові пояснення кандидата на посаду судді та додані до них документи, Комісія не вбачає підстав для оцінювання кандидата за критеріями професійної етики та доброчесності у 0 балів та дійшла висновку, що Рябішин А.О. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Рябішина Андрія Олександровича таким, що підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий

М.І. Мішин

Члени Комісії:

А.В. Василенко

С.В. Гладій